

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av 173 a § i mervärdesskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att bestämmelsen om skatteombud i mervärdesskattelagen ändras så att den är förenlig med gemenskapsrätten.

När en utländsk näringsidkare ansöker om att bli skattskyldig i Finland skall ett skatteombud inte längre vara nödvändigt, om näringsidkaren är etablerad i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland i det ömsesidiga biståndet mellan myndigheter

tillämpar motsvarande förfaranden som mellan medlemsstaternas myndigheter. I fråga om andra utlänningar skall skatteombudet kvarstå som förutsättning för ansökan om att bli skattskyldig. Utöver skatteombudet skall skatteverket dessutom på samma sätt som hittills kunna kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

MOTIVERING

1. Nuläge och föreslagna ändringar

Enligt mervärdesskattelagen (1501/1993) är det i regel köparen som är skattskyldig för den försäljning som bedrivs i Finland av en utländsk näringsidkare som inte har ett fast driftställe i Finland. Som ett undantag från huvudregeln beviljas utländska näringsidkare i 12 § 2 mom. i mervärdesskattelagen rätt att på ansökan bli skattskyldiga. En förutsättning för att ansökan skall godkännas är enligt 173 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen att utlänningen har ett av skatteverket godkänt ombud med hemort i Finland. Enligt samma moment kan skatteverket dessutom kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Enligt 173 a § 2 mom. i lagen tillämpas vissa bestämmelser om den skattskyldiges förpliktelser också på ombudet. Ombudet är skyldigt att i enlighet med lagens 169 § för granskning i Finland visa upp det material och den egendom som kan behövas för den skattskyldiges beskattning, att i enlighet med 209 § föra anteckningar och att i enlighet med 209 g – 209 i § förvara fakturor och andra motsvarande verifikationer. Enligt lagens 166 § 4 mom. svarar ombudet också för den skattskyldiges anmälnings- och deklARATIONSSKYLDIGHET.

Bestämmelserna om det system för mervärdesskatt som tillämpas i Europeiska gemenskapen ingår i rådets sjätte direktiv om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (77/388/EEG), nedan *sjätte mervärdesskattedirektivet*.

Enligt artikel 21.1 punkt a i det sjätte mervärdesskattedirektivet, sådan den lyder i artikel 28 g, är den som levererar varor eller tillhandahåller tjänster i regel betalningsskyldig för mervärdesskatt, även om denna person inte är etablerad inom landets territorium. I artikel 21.2 punkt b ingår bestämmelser om medlemsstaternas möjlighet att införa bestämmelser enligt vilka den person som är skyldig att betala in skatt skall vara ett skatteombud som utsetts av den icke-etablerade skattskyldiga personen. Enligt punkt b kan ett skatteombud krävas endast om det inte finns något rättsligt instrument med det land i vilket den skattskyldige är etablerad, vilket instrument hänför sig till ömsesidigt bistånd vid indrivning och har en räckvidd som liknar den räckvidd som föreskrivs i direktiv 76/308/EEG och 77/799/EEG och i rådets förordning (EEG) nr 218/92 om administrativt samarbete inom rådet för indirekt beskattning (mervärdesskatt).

Förordning (EEG) nr 218/92 om administrativt samarbete har upphävts genom rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92, nedan *förordning av 2003*. Samtidigt ändrades direktiv 77/799/EEG om ömsesidigt bistånd mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier till sitt innehåll och till sin rubrik så, att det inte längre tillämpas på mervärdesbeskattning eftersom de bestämmelser om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt som ingick i direktivet inkluderades i förordning av 2003. I kommissionens förslag KOM(2004) 246 till rådets direktiv om ett gemensamt system för mervärdesskatt (omarbetad version), som är under behandling i rådet, föreslås det att hänvisningarna till direktiv 77/799/EEG och förordning (EEG) nr 218/92 i artikel 21.2 punkt b i det sjätte mervärdesskattedirektivet ersätts med en hänvisning till förordning av 2003.

I artikel 22.8 i det sjätte mervärdesskattedirektivet ges medlemsstaterna rätt att utöver de skyldigheter som fastställs i direktivet införa andra skyldigheter som de finner nödvändiga för en riktig uppbörd av skatten och för förebyggande av undandragande av skatt. En förutsättning är dock att inhemska transaktioner och transaktioner som genomförs mellan medlemsstater av skattskyldiga personer behandlas lika och att dessa skyldigheter i handeln mellan medlemsstater inte leder till formaliteter i samband med gränspassage.

Enligt Europeiska gemenskapernas domstols dom i mål C-249/05, Europeiska gemenskapernas kommission mot republiken Finland, är Finlands nuvarande reglering i fråga om skatteombud inte förenlig med gemenskapsrätten. Enligt domen har republiken Finland underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 21 och 22 i det sjätte mervärdesskattedirektivet genom att föreskriva att skatteombud skall utses av skattskyldiga som inte är bosatta i Finland, men som genomför skattepliktiga transaktioner där och är bosatta i en annan medlemsstat eller i tredjeland med vilket avtal slutits vars tillämpningsområde motsvarar de direktiv och den förordning som nämns i artikel 21.2

b i det sjätte mervärdesskattedirektivet. I domen fastställs således att samma bestämmelser i det sjätte mervärdesskattedirektivet skall tillämpas på ett skatteombud som har förpliktelser enligt mervärdesskattelagen som på ett ombud som enligt vad som föreskrivs är ansvarigt för skatteinbetalning.

För att mervärdesskattelagen skall vara förenlig med gemenskapsrätten föreslås det att lagens bestämmelse om skatteombud ändras. Det föreslås att 173 a § 1 mom. i mervärdesskattelagen ändras så, att godkännande av den ansökan som avses i 12 § 2 mom. inte längre alltid skall förutsätta att ett skatteombud utses.

Enligt artikel 21.2. punkt b i det sjätte mervärdesskattedirektivet och punkt 37 i den ovan nämnda domen har Finland rätt att behålla det i 173 a § avsedda skatteombudet som förutsättning för att ansökan om att bli skattskyldig skall godkännas, om utlänningen har sin hemort eller ett fast driftställe i en stat med vilken Finland inte har ett avtal eller något annat rättsligt instrument som till sitt tillämpningsområde motsvarar de nämnda instrumenten mellan medlemsstaterna. För närvarande finns inga rättsliga instrument av samma omfattning med stater utanför Europeiska unionen. De finländska skattemyndigheternas möjligheter att få uppgifter som är nödvändiga för att säkerställa riktigheten i den skattskyldiges beskattning är osvissa och förutsätter ofta invecklade och tidskrävande administrativa förfaranden. För att betingelserna för skattetillsynen skall tryggas på ett sätt som ur administrativ synvinkel är så enkelt som möjligt, föreslås det att skatteombudet fortsättningsvis skall vara obligatoriskt för skattskyldiga utlänningar som har sin hemort och sitt fasta driftställe endast i en stat med vilken Finland inte har ett avtal eller något annat rättsligt instrument som till sitt tillämpningsområde motsvarar de nämnda instrumenten mellan medlemsstaterna. Skatteombud förutsätts när överlåtelsen inte sker från något fast driftställe, och den skattskyldige har sin hemort i en sådan stat. Skatteombud förutsätts inte, även om överlåtelsen sker från ett fast driftställe i en sådan stat, om den skattskyldige har sin hemort eller ett fast driftställe inom gemenskapens territorium.

Enligt det gällande 173 a § 1 mom. i mer-

värdeesskattelagen kan skatteverket utöver skatteombudet kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas. I propositionen föreslås att säkerhet på samma sätt som hittills skall kunna krävas när det är obligatoriskt att utse ett skatteombud.

Den föreslagna ändringen har inga verkningar till stadganden som gäller skatteombudet som avses i lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966).

2. Propositionens konsekvenser

I skatteförvaltningens register finns ca 275 utlänningar som ansökt om att bli skattskyldiga och i fråga om vilka det obligatoriska skatteombudet slopas. Propositionen har en något minskande effekt på dessa näringsidkares kostnader.

3. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Skattestyrelsen, Skattebetalarnas Centralförbund rf och centrala intresseorganisationer inom näringslivet har hörts.

4. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om ändring av 173 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 173 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 1486/1994, som följer:

173 a §

En förutsättning för att en ansökan enligt 12 § 2 mom. skall bli godkänd är att det utses ett av skatteverket godkänt ombud med hemort i Finland, om utlänningen inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseen-

de på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder och rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92. Skatteverket kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 19 oktober 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Finansminister *Eero Heinäluoma*

*Bilaga
Parallelltext*

Lag

om ändring av 173 a § i mervärdesskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i mervärdesskattelagen av den 30 december 1993 (1501/1993) 173 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 1486/1994, som följer:

Gällande lydelse

173 a §

En förutsättning för att en ansökan enligt 12 § 2 mom. skall bli godkänd är att utlänningen har ett av länskatteverket godkänt ombud med hemort i Finland. Länskatteverket kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Föreslagen lydelse

173 a §

En förutsättning för att en ansökan enligt 12 § 2 mom. skall bli godkänd är att *det utses ett av skatteverket godkänt ombud med hemort i Finland, om utlänningen inte har sin hemort eller ett fast driftställe i en annan medlemsstat eller i en stat med vilken Finland har ett sådant rättsligt instrument för ömsesidigt bistånd mellan myndigheter som till sitt tillämpningsområde motsvarar rådets direktiv 76/308/EEG om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder och rådets förordning (EG) nr 1798/2003 om administrativt samarbete i fråga om mervärdesskatt och om upphävande av förordning (EEG) nr 218/92.* Skatteverket kan därtill kräva att det ställs säkerhet för att skatten betalas.

Denna lag träder i kraft den 20 .